

तत्त्वार्थायः । परिच्छदः २ परिवर्हः ३ तन्त्रम् ४ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ भोजनादौ व्यञ्जनादि ॥ यथा ॥
“तस्माद्वं प्रधानं पूर्णादिकन्तु उपकरणत्वेन
ग्रन्थानामावश्यकम्” । इति आडतत्त्वम् ॥ पूजादौ
नैवेद्यादि । मृगवन्धनादौ जालादि ।

उपकारः, ऐं, (उप + द्व + वच् ।) उपकृतिः ।
("उपकारापकारौ हि लक्ष्यं लक्षणमेतयोः") ।
इति माघः । २।३७। “क्वोपकारेव रतिर्बभूव” ।
इति कुमारः । ३।७३ ।) विकीर्णपुष्पादिः । इति
हेमचन्द्रो मेदिनी च ।

उपकारिका, स्त्री, (उपकरोतीति । उप + द्व +
गुलु + टाप् + इत्वम् ।) उपकारकर्त्त्री । पिण्ड-
भेदः । इति मेदिनी । राजमृहम् । इत्यमरः ।
कुश्लः । मरायि इति भाषा । इति केचिदाङ्ग-
रिति भरतः ।

उपकारी, स्त्री, (उपकारयतीति । उप + द्व + शिर्
+ अग्न् + भीष् ।) राजमृहम् । इति भरताङ्ग-
द्विरूपकोषः ।

उपकारी, [न] चि, (उपकरोतीति । उप + द्व +
गिनि ।) उपकारविशिष्टः । उपकारकर्त्ता । (“उप-
कारिणि विश्वे शुद्धमत्तै यः समाचरति पापम्”)
इति हितोपदेशे मित्रलाभे ।

तत्र दानादानविधिर्यथा । हारीतः । अथासद-
द्वयादानमध्यर्थं यत्र दत्त्वा परितप्यते तर्जुदान-
मपलं यज्ञोपकारिणे ददाति । उपकारिणे व्यस-
नोपकारिणे । तदितरोपकारिणे तु दत्तः ।
“मातापितृर्गुरौ मित्रे विनीते चौपकारिणे ।
दीनानाथविशिष्टेभ्यो दत्तन्तु सफलं भवेत्” ।
इति शुद्धितत्त्वम् । किञ्च ।

“उपकारिणु यः साधुः स साधुः सद्विद्युत्यते ।
समदृष्टिर्भवाशु त्वं सर्वं भूतेषु केश्वर्” ।
इति जैमिनीये आश्वमेधिके पर्वणि १४ अथायः ॥

उपकार्यः, चि, (उप + द्व + यत् ।) उपकारोचितः ।
इति मेदिनी ।

उपकार्या, स्त्री, (उपक्रियते इति । उप + द्व +
यत् + टाप् ।) राजमृहम् । इत्यमरः । (पट-
भवनम् । यथा, रघौ ४।४१ ।
“तस्मोपकार्यार्थचितोपचारा
वन्तेतरा जानपदोपदाभिः” ।

“शूद्रप्रतिविहितोपकार्यमार्थः,
यक्तितोपवग्नमुदारमध्यवास” । इति च १३।७६ ।
कुश्लः । मरायि इति भाषा । इति केचिदाङ्ग-
रिति भरतः ।

उपकुचिः, स्त्री, (उप + कुच्च + कि ।) सूक्ष्माक्षात्री-
रकः । इति रत्नमाला ॥ (काण्डीरकशब्देऽस्य
गुणादयो वोध्याः ॥)

उपकुचिका, स्त्री, (उप + कुच्च + गुलु + टाप् ।)
क्षण्डीरकः । सूक्ष्माक्षात्रा । इत्यमरः ॥
“कारवी करवी तद्विज्ञेया सोपकुचिका ।
भव्यव्यञ्जनमोज्येषु विविदेष्वचारिता” ॥
इति सूक्ष्माने ४६ अथाये सुश्रुतेनोक्तम् ॥)

उपकुम्भः, स्त्री, (कुम्भस्य समीपे ।) कुम्भसमीपम् ।

इति व्याकरणम् ॥

उपकुर्वाणः, ऐं, (उप + द्व + शानच् ।) ब्रह्मचर्या-
नन्तरं यो गृहस्थो भवति सः । इति पुराणम् ।
(क्वतोपकारः । यथा हितोपदेशे सद्गृहेदे,—
“दत्तोऽनुपकुर्वाणो न कस्यापि उपायनं गृहीयात्” ।)
उपकुल्या, स्त्री, (उपकोलिति । कुल संख्याने बन्धुषु
च । अव्यन्धादिः ।) पिण्डली । इत्यमरः । पिण्डल
इति भाषा । (“व्यापोपकुल्या मगधी” इति वैद्यक-
रत्नमाला ॥ “उपकुल्योदयं शौरी” इति भाव-
प्रकाशे पर्वं खण्डे प्रथमभागे ॥ गुणादिकमस्य
पिण्डलीशब्दे ज्ञात्यम् ॥) (उपगता कुल्यान्तिति
वाक्ये वाचलिङ्गः । छत्रिमस्वरः समीपम् ॥)
उपकूपजलाशयः, ऐं, (उपकूपं कूपसमीपे यो जला-
शयः ।) कूपसमीपे शिलादिनिवद्धपशुपानार्थ-
कृतकूपोद्भूताम्बुद्ध्यानम् । इत्यमरः ।

उपकृता, [ऋ] चि, (उप + क्रम + लव् ।) उप-
क्रमकर्त्ता । आरम्भकर्त्ता । इति व्याकरणम् ।
उपक्रमः, ऐं, (उप + क्रम + वच् ।) गोदानोपदेशस्य
इति न ददिः । ज्ञात्वारमः । व्यामस्योपायः
ज्ञानेतत् तु सिद्धतीति ज्ञात्वा प्रथमारम्भः । उपधा-
राज्ञा धर्मकामार्थमयैः अमात्यादेत्यत् परीक्षणं
भावतत्त्वनिरूपणम् । प्रक्रमः । प्रथमारम्भः ।
इत्यमरः । विक्रमः । चिकित्सा । इति मेदिनी ।
प्रायायनम् । इति हेमचन्द्रः । (उपायः । यथा,—
“सामादिभिरुपक्रमैः” । इति मनुः । ७।१०७ ।
आरम्भः । यथा,—“रामोपक्रमसाचर्यौ रक्ष-
परिमवं नवम्” । १२।४२। इति रघुः । “उप-
क्रमते इत्युपक्रमः कर्मणि वच् । रामस्य कर्तुरुप-
क्रमः रामोपक्रमं रामेणादौ उपक्रान्तमित्यर्थः ।
उपकूपक्रमं तदाचिक्ष्यासायान्तिति ज्ञावत्वम्” ।
इति तट्टीका ॥)

उपक्रोशः, ऐं, (उप + कुण्ठ + वच् ।) निन्दा । इत्य-
मरः । (यथा, रघुः । २।५३ ।
“राज्येन किं तद्विपरीतवृत्तेः
प्राणेषुपक्रोशमलीमसैव्यां” ।)

उपक्रोशा [ऋ] ऐं, स्त्री, (उप + कुण्ठ + लव् ।)
गर्भः । इति श्रीभागवतम् । निन्दकः ।

उपक्रणः, ऐं, (उप + कण्ठ + अच् ।) प्रक्रणः । वीणा-
शब्दः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ।

उपक्षेपण्डर्माः, ऐं, (उपक्षेपण्डर्मो धर्मः ।) शूद्र-
स्वामिकान्नस्य पाकार्यं ब्राह्मणात्वे समर्पणम् ।
इति शुद्धितत्त्वे कल्पतरः ।

उपगतः, चि, (उप + गम् + क्रत् ।) अङ्गीकृतः । स्त्री-
कृतः । इत्यमरः । (यथा रघौ ६।१५ ।
“उपगतोऽपि च मणहलनामिता-
मनुदितान्यसितातपवारणः” ।) कृतमैथुतः ।

उपगमः, ऐं, (उप + गम् + अप् ।) अङ्गीकारः ।
निकटगमनम् । इति मेदिनी । (यथा रघौ ६।६ ।
“तं प्राप्य सर्वावयवानवद्यं
यावत्तान्योपगमात् कुमारी” ।)

उपगृह्णन, स्त्री, (उप + गृह + ल्यट् ।) आलिङ्गनम् ।
इत्यमरः । (“स्त्रान्कुरुदाव्युपगृह्णनं तु न” ।)

इति भागवते १।५।१६ । तथा च साहित्य-
दर्शणे दूरस्तिवेदे ।

“द्वितिः प्रमाद आनन्दः समयोऽप्युपगृह्णनम्” ॥)
उपगृहः, ऐं, (उपगृहते इति । उप + गृह + अप् ।)
वन्दी । इत्यमरः । वैद्युतान् इति भाषा । उप-
योगः । अतुकूलः । इति मेदिनी । (यद्यसद्ग्रो
ज्योतिःपदार्थमेदः । यथा महाभारते ३ । खन्द-
ग्रन्थसमाप्ते २२६ । १ ।
“ग्रहः सोपय्याद्वैत न ग्रहयो मातरस्तथा ।
ज्ञाताश्नमुख्यवैत दीप्ताः परिवदां गणाः” ॥)
उपगृहणः, ऐं, (उप + गृह + ल्यट् ।) उपकरणम् ।
संख्यारूपक्रमस्युक्तियहणम् । इत्यमरटीकाया-
रायसुकृतः । (स्त्रीकारः । यथा, रामायणे १।४।४।
“वेदोपयहणार्थाय तावद्याहृथत प्रभुः” ।
वेदोपयहणार्थाय इति पाठान्तरम् ॥)

उपग्राहः, ऐं, (उपग्रहते इति । उप + ग्रह +
श्वर् ।) उपग्रौक्तम् । इत्यमरः । मेदी डाकि
इत्यादि भाषा ।

उपघातः, ऐं, (उपहन्ते चनेन । उप + हन +
करणे वच् ।) रोगः । इति स्त्रजनिर्धणः ॥ (भावे
वच् । विनाशः । यथा,—
“तथावच्चेदिन्द्रियाशामुपघाते कथं स्मृतिः” ।
इति भाषापरिच्छेदे । ४८ । अपकारः ।
“स्त्रीशाच्च प्रेक्षणालभमुपघातं परस्य च” ।
इति मनुः । २।१७६ ।)

उपग्निः, ऐं, (उप + हन + क ।) निकटाश्रयः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, रघुः । १५।५ ।
“क्षेदादिवोपग्नतरोत्तरत्वौ” ॥)

उपक्रकः, ऐं, (चक्रेण चक्रनामा तुल्यः ।) चक्राकायक्रि-
विशेषः । अस्य मांसगुणाः । जघुत्वम् । हृष्टव्यम् ।
उपग्रीहीर्यत्वम् । कटुपाकित्वम् । बलामिदिकां-
रित्वस्थः । इति राजवल्लभः ॥
“चक्रोरैरूपवैक्षणे पक्षिभिर्जीवीकैः” ॥
इति महाभारते ३ भीमस्याजगरयहणे १७८।७॥)
उपचक्षः, [श] स्त्री, (उपगतं चन्द्रुवोद्दर्जनार्थम् ।)
स्विच्छच्छुः । चम्पमा इति पारस्यभाषा । इति
लोकप्रसिद्धम् ।

उपचयः, ऐं, (उप + चि + अच् ।) दाढः । उपतिः ।
“स्वशक्तपृथये केवित् परस्य व्यसने पर्दे” ।
इति माघः । २।५७ । “तदेषामस्तुत्याणां
ज्ञानोपचये भवन्तः प्रमाणम्” । इति हितोप-
देशे कथामुखम् । लग्नात लवीयवष्टुदश्मैका-
दश्मानानि । इति ज्योतिषम् ।

उपचरितः, चि, (उपचर्यस्ते स्म । उप + चर + क्रत् ।)
उपचरितम् । सेवितम् । इत्यमरः ।

उपचर्या, स्त्री, (उप + चर + क्षय् + टाप् ।) चि-
कित्सा । इति इत्याध्यः ।

उपचायः, ऐं, (उपचीयते गिरिमिसिन् ।) इति । “अमौ
परिचायोपचायाशमूल्याः” । ३।१३।१ । इत्यित्य-
दायादेशै निपातेते । उप + चि + अत् । यज्ञा-
मिः । इत्यमरः ।

उपचार, ऐं, (उप + चर + वच् ।) रोगप्रतिकारः ।